

Zjevení

COLLABORATORS

	<i>TITLE :</i> ZjevenÉ		
<i>ACTION</i>	<i>NAME</i>	<i>DATE</i>	<i>SIGNATURE</i>
WRITTEN BY		August 7, 2022	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME

Contents

1	ZjevenÉ	1
1.1	ZjevenÉ S. Jana - Obsah	1
1.2	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 1.	2
1.3	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 2.	5
1.4	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 3.	8
1.5	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 4.	10
1.6	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 5.	11
1.7	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 6.	13
1.8	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 7.	15
1.9	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 8.	17
1.10	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 9.	18
1.11	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 10.	20
1.12	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 11.	22
1.13	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 12.	24
1.14	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 13.	26
1.15	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 14.	28
1.16	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 15.	30
1.17	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 16.	31
1.18	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 17.	33
1.19	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 18.	35
1.20	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 19.	37
1.21	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 20.	39
1.22	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 21.	41
1.23	ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 22.	43

Chapter 1

ZjevenÉ

1.1 ZjevenÉ S. Jana - Obsah

ZjevenÉ S. Jana

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

17

18

19

20

21

22

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.2 Zjevení S. Jana - Kapitola 1.

Zjevení S. Jana (Zj)

ZJEVENÉ (SVATŠ\divšHO) JANA TEOLOGA

Kniha tato (kterouŮ obecnĀ dĀlÉ na sedmero vidĀnÉ, totiŮ o sedmi sboŮÉch v Asii; kap. 1.2.3; o zapeĀetĀnš\timesš knize; kap. 4.5.6.7; o sedmi trubĀch andĀlskŮch; kap. 8.9.10.11; o ŮenĀ rodiĀce; kap. 12.13.14; o sedmi andĀlÉch; kap. 15.16; o odsouzenÉ nevĀstky; kap. 17.18.19.20; o nebeskš\timesšm Jeruzalš\timesšmĀ; kap. 21.22) vidÉ se, Ůe mĚŮe ne zle rozdĀlena bŮti na dvš\timesš:

A. Na pŮÉstup k nÉ uĀinĀnŮ, v nĀmŮ se zdrŮuje

I. nĀpis a pozdravenÉ (aŮ do v.8.),

II. sluŮba k dovĀrnš\timesšmu tš\timesšto knihy pŮijĚmĀnÉ.

B. Na vĀci, kterš\timesšŮ se v nÉ vypisujÉ. Ty pak Kristus PĀn na dvš\timesš rozdĀluje (1,19.):

I. Na ty, kterš\timesšŮ se jiŮ pŮi nĀkterŮch sboŮÉch byly staly, totiŮ pŮi:

Efezskš\timesšm, Smyrnenskš\timesšm, Pergamenskš\timesšm, Tyatirskš\timesšm, ←
timesšm,

Sardinskš\timesšm, Filadelfitskš\timesšm, Laodicenskš\timesšm; kap. 2.3.

II. Na ty, kterš\timesšŮ se potomnĀ dĚti mĀly:

a) VĚbec pŮi vŮem svĀtĀ. Tu pak s. Jan

1. pŮedmluvku k vypisovĀnÉ tĀch vĀcÉ ĀinÉ, v nĚŮ k dovĀrnš\timesšmu pŮijĚmĀnÉ tš\timesšto knihy slouŮÉ, pŮedklĀdaje to, Ůe ona svĚj pĚvod mĀ od Boha: Otce (kap. 4.), Syna (kap. 5.).

2. Ty skutky BoŮÉ pŮed oĀi stavÉ, kterš\timesšŮ on konati rĀĀÉ:

a) v uvozovĀnÉ svĀtu v znĀmost tĀch budoucĚch vĀcÉ slovem a zĀzraky (kap. 6.),

- b) v vysvobozování a vychycování svých věrných před těmi bédami (kap. 7.),
- c) v skutečném pomst uvozování na tvor nerozumnů a na lidi (kap. 9.).

b) Obzvláštní při církvi novš. Toto pak na dvš:

1. v tomto Úivotě, a tu s. Jan

- a) posluchaě i Āteně srdce sobě nastrojuje, předkládaje, Úe Ādně jest k spisování těch věcí povolán a Úe Kristus PÁN jest jejich převodem (kap. 10.),
- b) vypisuje ty věci, kterš se děti mály
  - aa) při prorocích církve, kteří mnohš boje za 1260 dně vedli, po 1260 dnech zvlášť pod zavedeném Antikristovům z mordování byli, v uěné svš po zavedeně oúili (kap. 11.),

bb) věbec při vóě církvi, totiž

1) z úidě poólš a k ůeně podobnš, která pokušení mála od draka před porodem, při porodu i po porodu (kap. 12.),

2) kdesánskš, její vypisuje

- a) boje, kterými na ni dvě hroznš óelmy dotěrali (kap. 13.) a kteří od tš církve v Kristu konáni byli (kap. 14.15.16),
- b) větázstvé v Kristu nad nevěstkou (kap. 17.18.), nad obojě óelmou (kap. 19.), nad drakem, smrtě i peklem (kap. 20.);

2. v budoucém Úivotě

- a) při vzkóěení a soudu,
- b) po soudu aú na věky (kap. 21.22.)

MĀ kapitol 22.

Kapitola 1.

Svatů Jan divnš vidě, kterš jsemu 9. na ostrově Patmos 11. PÁN Kristus zjevil, vypravuje.

1:Zjevení Jeúěóe Krista, kterš jsemu Běh, aby ukázal sluěbněkem svům, kterš věci mály by se děti brzo, <on> pak zjevil, poslav je skrze anděla svšho, sluěbněku svšmu Janovi,

2:Kterů osvāděl slovo Boúě a svādectvé Jezukristovo, a coúkoli viděl.

3:Blahoslavenů, kdoů Āte, i ti, kteří slyóě slova proroctvé tohoto a ostěhajě toho, coů napsāno jest v nām; nebo Āas blězko jest.

4:Jan sedmi církvēm, kterš jsou v Azii: Milost vām a pokoj od toho, Jenů jest, a kterů byl, a kterů pijěti má, a od sedmi Duchě, kteří před obliāejem trěnu jeho jsou,

- 5:A od JeúÉÓe Krista, <jenÚ jest> svÁdek vÁrnÛ, ten prvorozenÛ z mrtvÛch, a knÉÚe krÁlĚ zemÁ, kterÛÚto zamiloval nÁs a umyl nÁs od hÒEchĚ naÓich krvÉ svou,
- 6:A uÁinil nÁs krÁle a knÁÚÉ Bohu a Otci svš\times\$mu, jemuÚto <buÄ> slÁva a moc na vÁky vÁkĚ. Amen.
- 7:Aj, bš\times\$òe se s oblaky, a uzÒEò jej vÓelikš\times\$ oko, i ti, kteÒEÚ ho bodli; a budou plakatí pro nÁj vÓecka pokolenĚ zemÁ, jistÁ, Amen.
- 8:JÁÔ jsem Alfa i Omega, poÁÁtek i konec, pravĚ PÁn, KterÛÚ jest, a KterÛÚ byl, a KterÛÚ pÒijĚti má, ten vÓemohoucĚ.
- 9:JÁ Jan, <kterÛÚ jsem> i bratr vÁÓ, i spoluÓÁastnĚk v souúenĚ, i v krÁlovstvĚ, i v trpÁlivosti JeúÉÓe Krista, byl jsem na ostrovÁ, kterÛÚ slove Patmos, pro slovo BoÚĚ a svÁdectvĚ JeúÉÓe Krista.
- 10:<A> byl jsem u vytrúenĚ ducha v den PÁnÁ, i uslyÓel jsem za sebou hlas velikÛ jako trouby,
- 11:An <mi> dĚ: JÁ jsem Alfa i Omega, ten prvnĚ i poslednĚ, a <òekl:> Co vidĚÓ, piÓ do knihy, a poÓli sborĚm, kteÒEÚ jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie.
- 12:I obrÁtil jsem se, abych vidÁl ten hlas, kterÛÚ mluvil se mnou, a obrÁtiv se, uzÒel jsem sedm svĚcnĚ zlatÛch,
- 13:A uprostòed sedmi svĚcnĚ podobnš\times\$ho Synu ÁlovÁka, obleÁenš\times\$ho v dlouhš\times\$ roucho a pÒepÁsanš\times\$ho na prsech pasem zlatÛm.
- 14:Hlava pak jeho a vlasovš\times\$ <byli> bĚlĚ, jako bĚlÁ vlna, jako snĚh, a oÁi jeho jako plamen ohnÁ.
- 15:Nohy pak jeho podobnš\times\$ mosazi, jako v peci hoÒĚcĚ; a hlas jeho jako hlas vod mnohÛch.
- 16:A máI v pravš\times\$ ruce svš\times\$ sedm hvÁzd, a z Őst jeho meÁ s obou stran ostrÛ vychÁzel; a tvÁò jeho jako slunce, kdyÚ jasnÁ svĚtĚ.
- 17:A jakÚ jsem jej uzÒel, padl jsem k nohÁm jeho, jako mrtvÛ. I poloÚil ruku svou pravou na mne, òka ke mnÁ: Neboj se. JÁ jsem ten prvnĚ i poslednĚ,
- 18:A ÚivÛ, jeÓto jsem byl mrtvÛ, a aj, ÚivÛ jsem na vÁky vÁkĚ. Amen. A mám klĚÁe pekla i smrti.
- 19:NapiÓ ty vÁci, kterš\times\$Ú jsi vidÁl, a kterš\times\$Ú jsou, a kterš\times\$Ú se mají dĚti potom.
- 20:TajemstvĚ sedmi hvÁzd, kterš\times\$Ú jsi vidÁl v pravici mš\times\$, a sedm svĚcnĚ zlatÛch, <jest toto:> Sedm hvÁzd jsou andÁlš\times\$ sedmi cĚrkvĚ; a sedm svĚcnĚ, kterš\times\$Ús vidÁl, jest <tÁch> sedm cĚrkvĚ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.3 Zjevení S. Jana - Kapitola 2.

Zjevení (Zj)

Kapitola 2.

SvatÛ Jan z rozkazu PÁNÁ pÉÓe Ātyòem sprÁvcĚm Ātyò sborĚ,
 2. Efezsk\$ \times \$ho, 8. Smyrnensk\$ \times \$ho, 12. Pergamensk\$ \times \$ho,
 18. Tyatirsk\$ \times \$ho psané jist\$ \times \$ 21. i hrozn\$ \times \$ i velmi potÁóitel\$ \leftarrow \$
 times\$.

1:AndÁlu Efezsk\$ \times \$ cĚrkve piÓ: Totoô pravĚ ten, kterÛÚ drÚĚ
 tÁch sedm hvÁzd v pravici sv\$ \times \$, jenÛ se prochÁzĚ uprostòed tÁch
 sedmi svĚcnĚ zlatÛch:

2:ZnÁmô skutky tv\$ \times \$, a práci tvou, i trpÁlivost tvou, a Úe
 nemĚÚeó trpÁti zlÛch; a zkusil jsi tÁch, kteòĚÚ se pravĚ bÛti
 apoótol\$ \times \$, ale nejsou, a shledals je, Úe <jsou> lhÁòi.

3:A snÁóel jsi, a trpÁlivost máó, a pro jm\$ \times \$no m\$ \times \$ pracovals
 a neustal.

4:Ale máMô <nÁco> proti tobÁ, <totiÚ> Úe jsi tu prvnĚ lÁsku
 svou opustil.

- 5:ProtoŮ pomni, odkud jsi vypadl, a Āiĭ pokĀnĒ a prvnĒ skutky Āiĭ. PakliŮ toho nebude, pŮijdu na tebe rychle a pohnuŮ svĒcnem tvŮm z mĒsta jeho, nebudeŮli pokĀnĒ Āiniti.
- 6:Ale <toto dobrŮ\times\$ do sebe> mĀŮ, Ůe nenĀvidĒŮ skutkĒ MikulĀŮenskŮ\times\$ <roty>, kterŮchŮ i jĀ nenĀvidĒm.
- 7:Kdo mĀ uŮi, slyŮ, co Duch pravĒ cĒrkvĒm: Tomu, kdoŮ zvĒtĀzĒ, dĀm jĒsti z dŮeva Ůivota, kterŮ\times\$Ů jest uprostŮed rĀje BoŮĒho.
- 8:AndĀlu pak SmyrnenskŮ\times\$ cĒrkve piŮ: Toto pravĒ ten prvnĒ i poslednĒ, kterŮŮ byl mrtvŮ, a oŮil:
- 9:VĒm o skutcĒch tvŮch, i o souŮenĒ, a chudobĀ <tvŮ\times\$>, (ale bohatŮ jsi), i o rouhĀnĒ tĀch, kteŮĒŮ se pravĒ bŮti ŮidŮ\times\$, a nejsou, ale <jsou> sbĀŮ satanova.
- 10:NebojŮ se nic toho, co trpĀti mĀŮ. Aj, uvrŮeŮ ĀĀbel <nĀkterŮ\times\$> z vĀs do vĀzenĒ, abyste zkuŮeni byli, a budete mĒti Ůzkost za deset dnĒ. BudiŮ vĀrnŮ aŮ do smrti, a dĀmŮ korunu Ůivota.
- 11:Kdo mĀ uŮi, slyŮ, co Duch pravĒ cĒrkvĒm: Kdo zvĒtĀzĒ, nebude uraŮen od smrti druhŮ\times\$.
- 12:AndĀlu pak PergamenskŮ\times\$ cĒrkve piŮ: TotoŮ pravĒ ten, kterŮŮ mĀ ten meĀ s obou stran ostrŮ:
- 13:VĒm skutky tvŮ\times\$, i kde bydlĒŮ, <totiŮ> tu, kdeŮ jest stolice satanova, a Ůe drŮĒŮ se jmŮ\times\$na mŮ\times\$ho, a nezapŮel jsi vĒry mŮ\times\$, ani v tĀch dnech, kdyŮ Antipas, svĀdek mĒj vĀrnŮ, zamordovĀn jest u vĀs, tu, kdeŮ bydlĒ satan.
- 14:Ale mĀmŮ proti tobĀ <nĀco> mĀlo, Ůe tam mĀŮ ty, kteŮĒŮ drŮĒ uĀenĒ BalĀmovo, jenŮ uĀil BalĀka pohorŮenĒ klĀsti pŮed obliĀejem synĒ IzraelskŮch, aby jedli modlĀm obĀtovanŮ\times\$ a smilnili.
- 15:Tak i ty mĀŮ <nĀkterŮ\times\$>, kteŮĒŮ drŮĒ uĀenĒ MikulĀŮencĒ, coŮ jĀ v nenĀvisti mĀm.
- 16:ĀiniŮ pokĀnĒ. Pakli nebudeŮ, pŮijdu na tebe brzy, a bojovatiŮ budu s nimi meĀem Ůst svŮch.
- 17:Kdo mĀ uŮi, slyŮiŮ, co Duch pravĒ cĒrkvĒm: Tomu, jenŮ vĒtĀzĒ, dĀm jĒsti mannu skrytou a dĀm jemu kamŮ\times\$nek bĒlŮ, a na tom kamŮ\times\$nku jmŮ\times\$no novŮ\times\$ napsanŮ\times\$, kterŮ\times\$hoŮ ŮĀdnŮ ← nevĒ, neŮ ten, kdoŮ je pŮijĒmĀ.
- 18:AndĀlu pak TyatirskŮ\times\$ cĒrkve piŮ: TotoŮ pravĒ Syn BoŮĒ, jenŮ mĀ oĀi jako plamen ohnĀ, a nohy jeho podobnŮ\times\$ <jsou> mosazi:
- 19:ZnĀmŮ skutky tvŮ\times\$, i lĀsku, i pŮisluhovĀnĒ, i vĀrnost, i trpĀlivost tvou, a skutky tvŮ\times\$, i ty poslednĒ, kteŮĒŮ vĀtŮĒ <jsou> neŮli prvnĒ.
- 20:Ale mĀmŮ proti tobĀ <nĀco> mĀlo, Ůe dopouŮtĒŮ ŮenĀ JezĀbel, kterĀŮ se bŮti pravĒ prorokynĒ, uĀiti a v blud uvoditi sluŮebnĒky mŮ\times\$, aby smilnili a jedli modlĀm obĀtovanŮ\times\$.
- 21:Ale dalŮ jsem jĒ Āas, aby pokĀnĒ Āinila z smilstva svŮ\times\$ho, avŮak neĀinila pokĀnĒ.
- 22:Aj, jĀ uvrhu ji na loŮe, i ty, kteŮĒŮ cizoloŮĒ s nĒ, v souŮenĒ pŮevelikŮ\times\$, jestliŮe nebudou Āiniti pokĀnĒ z skutkĒ svŮch.
- 23:A syny jejĒ zmorduji smrtĒ; i zvĀdĒŮ vŮecky cĒrkve, ŮeŮ jsem jĀ ten, kterŮŮ zpytuji ledvĒ a srdce, a odplatĒm jednomu kaŮdŮ\times\$mu z vĀs podle skutkĒ vaŮich.
- 24:VĀmŮ pak pravĒm i jinŮm TyatirskŮm, kteŮĒŮkoli nemajĒ uĀenĒ tohoto, a kteŮĒŮ nepoznali hlubokosti satanovy, jakŮ oni ŮĒkajĒ: NevzloŮĒmŮ na vĀs jinŮ\times\$ho bŮemene.

25:Avšak to, co ů máte, drůte, dokavad ů nepůijdu.

26:Kdů by pak vĕtĕzil a ostĕhal a ů do konce skutkĕ můch,
dĕm jemu moc nad pohany.

27:I bude ō je spravovati prtem ůleznům, <a> jako nĕdoba
hrnĕŕova stĕskĕni budou, jak ů i jĕ vzal jsem od Otce svĕtĕho.

28:A dĕm jemu hvĕzdu jitĕnĕ.

29:Kdů mĕ ůi, slyŕ, co Duch pravĕ cĕrkvĕm.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Obsah Jmĕtĕna Vĕhy

1.4 Zjevení S. Jana - Kapitola 3.

Zjevení (Zj)

Kapitola 3.

Troje psané Jana svatých ke těm správcům, totiž Sardinských, 8. Filadelfitských, 14. Laodicenských, kterýchžto vřnům slušebněkům cěrkve místo jasných zrcadla bůti měše, jako i to Ātvero napřed postavených.

1:Andělu pak cěrkve Sardinských pió: Toto pravě ten, jenú má sedm duchů Boůch a sedm hvězd: Věm skutky tvých: máó jměno, úe jsi úiv, ale jsi mrtvú.

2:Budiú bedlivú, a potvrdiú toho, coú málo uměti. Nebo jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem.

3:Pomniú tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostěhej <toho>, a Āií pokáně. Pakli běti nebudeó, přijdu na tã jako zloděj, a nevěó, v kterou hodinu na tã přijdu.

4:<Ale> máó některých osoby i v Sardis, kterýchž neposkvrnily roucha svých, protoú budou se procházeti se mnou v bělých; nebo jsou hodni.

5:Kdo zvětá, tenó bude oděn rouchem bělým; a nevymaúíó jměna jeho z knih úivota, ale vyznáó jměno jeho před obliějem Otce svých i před anděly jeho.

6:Kdo má uói, slyó, co Duch pravě cěrkvě.

7:Andělu pak Filadelfitských cěrkve pió: Toto pravě ten svatú <a> pravú, jenú má klěã Daviděv, kterúto otvěrá, a úádnú nezavěrá, a zavěrá, úádnú pak neotvěrá:

8:Věm skutky tvých. Aj, postavil jsem před tebou dveě otevěných, a úádnúó jich neměše zavěti. Nebo máó <aã> nevelikou moc, a ostěhal jsi slova svých, a nezapěls jměna svých.

9:Aj, dáámó <některých> z sbãi satanovy, kteě se pravě bůti úidých, a nejsou, ale klamajě. Aj, <pravěm>, zpěsoběm to, úeó přijdou a budou se klanãti před nohama tvúma, a poznajěó, úe jsem já tã miloval.

10:Nebo jsi ostěhal slova trpãlivosti svých, i jáó tebe ostěhati budu od hodiny pokuoeně, kterýchžž přijěti má na vóecken svãt, aby zkuóeni byli obyvatelých zemã.

11:Aj, přijdu brzy. Drúiú se toho, co máó, aby úádnú nevezal koruny tvých.

12:Kdo zvětá, uãiněm jej sloupem v chrãmã Boha svých, a nevyjdeó jíú věce ven; a napěói na nám jměno Boha svých a jměno másta Boha svých, nových Jeruzalěma ← sstupujěcho

s nebe od Boha svých, i jměno svých nových.

13:Kdo má uói, slyó, co Duch pravě cěrkvě.

14:Andělu pak cěrkve Laodicenských pió: Toto pravě Amen, svãdek ten vřnů a pravú, poãátek stvoeně Boúeho:

15:Věmó skutky svých, úe ani jsi studenú, ani horkú. Ā bys <chutnã> studenú byl anebo horkú.

16:A tak, úe jsi vlaúnú, a ani studenú, ani horkú, vyvrhu tã z ōst svých.

17:Nebo pravěó: Bohatú jsem, a zbohatl jsem, a úádných nebuduji, a nevěó, úe jsi bědnú, mizernú, a chudú, a slepú, i nahú.

18:Radím tobě, abys sobě koupil ode mne zlata ohnům zprubovanému, abys byl bohatý, a v roucho bílé abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaž kollyrium, abys viděl.

19:Já kterýž ukolí miluji, kárám a tresci; rozhorlí se tedy, a já jsem pokáněn.

20:Aj, stoj u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejdu k němu, a budu s ním ve věčnosti, a on se mnou.

21:Kdož zvětvěl, dám jemu sedět s sebou na trůnu svém, jako i já zvětvěl jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.

22:Kdo má uši, slyš, co Duch pravě církvím.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

1.5 Zjevení S. Jana - Kapitola 4.

Zjevení (Zj)

Kapitola 4.

VidÁl svatÛ Jan PÁna sedÉcÉho na stolicí uprostĚd ĀtyĚmecĚtma starcĚ, 5. a pĚi tom blÛskÁnĚ, zvuk, hromobitĚ, lampy, 6. sklen\$ \times \$ moĚe, 7. Ātvero zvĚĚat; a tak divnou BoÚĚ slÁvu.

1:Potom jsem vidÁl, a aj, dveĚe otevĚny <byly> v nebi, a hlas prvnĚ, kterÛ jsem byl slyĚel jako trouby, an mluvĚ se mnou, ĚkoucĚ: Vstup sem, a ukÁŮiĚ, co se mÁ dĚti potom.

2:A hned byl jsem u vytrŮenĚ ducha, a aj, trĚn postaven byl na nebi, a na trĚnu <jeden> sedÁl.

3:A ten, jenÛ sedÁl, podoben byl obliĀejem kameni jaspidu a sardiovi; a vĚkol toho trĚnu byla duha, na pohledÁnĚ podobná smaragdu.

4:A okolo toho trĚnu <bylo> stolic ĀtyĚmecĚtma, a na tÁch stolicĚch vidÁl jsem ĀtyĚmecĚtma starcĚ sedÉcĚch, obleĀenÛch v roucha bĚlÁ. A mÁli na hlavÁch svÛch koruny zlat\$ \times \$.

5:A z toho trĚnu pochÁzelo blÛskÁnĚ, a hromobitĚ, a hlasov\$ \times \$. A sedm lamp ohnivÛch hoĚcĚch pĚd trĚnem, jenÛ jsou sedm DuchĚ BoÚĚch.

6:A pĚd trĚnem <bylo> moĚe sklen\$ \times \$, podobn\$ \times \$ kĚiĚĚlu, a uprostĚd trĚnu a vĚkol trĚnu Ātvero zvĚĚat, plnÛch oĀĚ zpĚdu i z zadu.

7:A zvĚĚe prvnĚ podobn\$ \times \$ <bylo> lvu, a druh\$ \times \$ zvĚĚe podobn\$ \times \$ teleti, a tĚtĚ zvĚĚe majĚcĚ tvÁrnost jako ĀlovÁk, a Ātvrť\$ \times \$ zvĚĚe podobn\$ \times \$ orlu letĚcĚmu.

8:A jedno kaŮd\$ \times \$ z tÁch ĀtyĚ zvĚĚat mÁlo Ěest kĚĚdel okolo, a vnitĚ plnÁ <byla> oĀĚ, a nemÁla odpoĀinutĚ dnem i nocĚ, ĚkajĚce: SvatÛ, svatÛ, svatÛ PÁN BĚh vĚmohoucĚ, kterÛ byl, a jest, i pĚijĚti mÁ.

9:A kdyŮ ta zvĚĚata vzdÁvala slÁvu a Āest i dĚkĚ ĀinÁnĚ sedÉcĚmu na trĚnu, Ůiv\$ \times \$mu na vÁky vÁkĚ,

10:Padlo tÁch ĀtyĚmecĚtma starcĚ pĚd obliĀejem sedÉcĚho na trĚnu, a klanÁlo se Ůiv\$ \times \$mu na vÁky vÁkĚ, a metalí koruny sv\$ \times \$ pĚd trĚnem, Ěkouce:

11:Hoden jsi, Pane, pĚijĚti slÁvu, a Āest, i moc; nebo ty jsi stvoĚil vĚcky vÁci, a pro vĚli tvou trvajĚ, i stvoĚeny jsou.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
	Obsah Jmš\times\$na VÁhy

1.6 Zjevení S. Jana - Kapitola 5.

Zjevení (Zj)

Kapitola 5.

Knihy zapeĀetĀnš\times\$ BerĀnek pĀijal, 11. a protoŰ od andĀlĒ, zvĒĀat, starcĒ, 13. a ode vĀeho stvoĀenĒ, spolu s sedĒcĒm na trĒnu, jednotejnou Āest, slĀvu a chvĀlu pĀijal.

1:I vidĀl jsem po pravici sedĒcĒho na trĒnu knihy popsans\times\$ vnitĀ i zevnitĀ, zapeĀetĀnš\times\$ sedmi peĀetmi

2:A vidĀl jsem andĀla silnš\times\$ho, volajĒcĒho hlasem velikŰm: Kdo jest hoden otevĀĒti knihy <tyto> a zruĀiti peĀeti jejich?

3:I nemohl ŰĀdnŰ, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemĒ, otevĀĒti knih, ani pohledĀti do nich.

4:ProĀeŰ jĀ plakal jsem velmi, Űe nenĒ nalezen ŰĀdnŰ, <kerŰŰ by> hoden byl otevĀĒti a ĀĒsti tu knihu, ani pohledĀti do nĒ.

5:Tedy jeden z starců dě mi: Neplaň. Aj, zvětlá zvlá Lev, ten, kterú jest z pokolení Judova, kožen Daviděv, aby otevřel tu knihu a zručil sedm pečetí jejích.

6:I viděl jsem, a aj, mezi trnem a řtymi zvěat a mezi starci Beránek stojí jako zabitú, máje sedm rohů a sedm očí, jenú jsou sedm Duchů Boůch, poslaných na vřecku zemi.

7:I přiel a vzal knihy z pravice toho, kterú sedl na trnu.

8:A jakú vzal knihy, <ihned> tch řtvero zvěat a tch řtymecřtma starců padlo před Beránkem, májece jeden kaúdu z nich harfu a báň zlatš plnš vňň, jenú jsou modlitby svatých.

9:A zpřevali přeseň novou, řkouce: Hoden jsi vzřti knihy a otevřti pečeti jejich. Nebo jsi zabit, a vykoupils nás Bohu krvě svou ze vřelikšho pokolení a jazyku a lidu i národu.

10:A uřinil jsi nás Bohu nářemu krále a knáű, a budeme kralovati na zemi.

11:I viděl jsem a slyřel hlas andělů mnohých okolo trnu a zvěat a starců, a byl pečet jejich stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců,

12:řkoucí velíkřm hlasem: Hoden jest ten zabitú Beránek vzřti moc, a bohatství, i moudrost, i řlu, i řest, i slávu, i pűehnání.

13:Tšř stvořeně, kterš jest na nebi, i na zemi, i pod země, i v moři, i vřcko, coú v nich jest, slyřel jsem řkoucí: Sedřcřmu na trnu a Beránkovi pűehnání, řest a sláva i řla na vřky vřkě.

14:řtvero pak zvěat řeklo: Amen. A tch řtymecřtma starců padlo, a klaněli se úivřmu na vřky vřkě.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.7 Zjevení S. Jana - Kapitola 6.

Zjevení (Zj)

Kapitola 6.

Pòì otvĚrÁnĚ Óesti peĀetĚ 12. bĀh a zpĚsob vĀkĚ budoucĚch, 14. aÚ i den soudu poslednĚho, pod divnŮmi figurami jest ukÁzÁn.

1:I vidĀl jsem, kdyÚ otevĚel BerĀnek jednu z tĀch peĀetĚ, a slyÓel jsem jedno ze Ātyò zvéòat, ano pravĚ, jako hlasem hromovŮm: PojĀ a viz.

2:I pohledĀl jsem, a aj, kĚĪ bĚlŮ, a ten, jenŮ sedĀl na nĀm, mĀl luĀiÓtĀ. A dĀna jest jemu koruna, i vyjel, pĚemĀhaje, a aby pĚemĀhal.

3:A kdyÚ otevĚel peĀet druhou, slyÓel jsem druhš\timesš zvéòe, òkoucĚ: PojĀ a viz.

4:I vyÓel jinŮ kĚĪ ryzĚ. A sedĚcĚmu na nĀm dĀno jest, aby pokoj vyzdvihl z zemĀ a aby se <lidš\timesš> vespolek mordovali; a dĀn jemu meĀ velikŮ.

5:A kdyÚ otevĚel peĀet tĚetĚ, slyÓel jsem tĚetĚ zvéòe, òkoucĚ: PojĀ a viz. I pohledĀl jsem, a aj, kĚĪ vranŮ, a ten, jenŮ na nĀm sedĀl, mĀl vĀhu v ruce svš\timesš.

6:I slyÓel jsem hlas z prostĚdku Ātyò zvéòat, an pravĚ: MĀòice pĚnice za penĚz, a tĚi mĀòice jeĀmene za penĚz, oleji pak a vĚnu neÓkoĀ.

7:A kdyÚ otevĚel peĀet Ātvrtou, slyÓel jsem hlas Ātvrtš\timesšho zvéòete, òkoucĚ: PojĀ a viz.

8:I pohledĀl jsem, a aj, kĚĪ plavŮ, a toho, kterŮŮ sedĀl na nĀm, jmš\timesšno smrt, a peklo Ólo za nĚm. I dĀna jest jim moc nad ĀtvrtŮm dĚlem zemĀ, aby mordovali meĀem, a hladem, a morem, a Óelmami zemskŮmi.

9:A kdyÚ otevĚel peĀet pĀtou, vidĀl jsem pod oltĀòem duÓe zmordovanŮch pro slovo BoŮĚ a pro svĀdectvĚ, kterš\timesšŮ vydĀvali.

10:I volali hlasem velikŮm, òkouce: AÚ dokud, Pane svatŮ a pravŮ, nesoudĚÓ a nemstĚÓ krve naÓĚ nad tĀmi, kteòĚŮ

přebůvají na zemi?

11: Tedy dáno jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jest jim, aby odpočívávali ježto za malou věc, a aby se naplnil počet spolušlůbných jejich a bratřích jejich, kteříž zmordováni bůti mají, jako i oni.

12: I pohleděl jsem, když otevřel počet cestou, a aj, země těšená veliká stalo se, a slunce učiněno jest černá jako pytel úhnaný, a měsíc vóeckem byl jako krev.

13: A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobná jako dřevo fíkovské smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá.

14: A nebe se schovalo jako knihy zavěšené, a veliká hora i ostrovové z města svého pohnuli se.

15: A královská země, i kněžata, i bohaté, a odedněcí, a mocné, i každú šlůbných, i velikú svobodnú, skryli se v jeskyních a v skalích hor,

16: A řečli horám a skalím: Padněte na nás a skrejte nás před tvář toho, jenž sedí na trůnu, a před hřívem Beránka.

17: Nebž jest přišel den velikú hřívu jeho. I kdo bude moci ostáti?

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.8 Zjevení S. Jana - Kapitola 7.

Zjevení (Zj)

Kapitola 7.

Vidál svatù Jan Átyòì andÁly, 2. a pát\$ \times \$ho k ochránÁné vÁrnùch pòíó1\$ \times \$ho. 4. Slyóel poãet znamenánùch, 9. vidál cÉrkev a nesÁÉslnù zÁstup pòed trĚnem BoúĚm stojÉcÉch, 11. a s andÁly v pòedivn\$ \times \$ slÁvÁ Boha radostná chvÁlÉcÉch.

1:Potom jsem vidál Átyòì andÁly, stojÉcÉ na Átyòech òhlech zemÁ, drúÉcÉ Átyòì vÁtry zemsk\$ \times \$, aby nevÁl vĚtr na zemi, ani na moòe, ani na ÚÁdnù strom.

2:A vidál jsem jin\$ \times \$ho andÁla, vystupujÉcÉho od vùchodu slunce, majÉcÉho peãet Boha Úiv\$ \times \$ho. KterùÚ zvolal hlasem velikùm na ty Átyòì andÁly, jimù dÁno, aby ókodili zemi a moòì,

3:òka: Neókoãte zemi, ani moòì, ani stromĚm, dokudù neznamenÁme sluúebnĚkĚ Boha naóeho na ÁelÉch jejich.

4:I slyóel jsem poãet znamenánùch, sto Átyòidceti a Átyòì tisÉce jich zapeãetÁno ze vóech pokolenÉ synĚ Izraelskùch.

5:Z pokolenÉ Juda dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ Ruben dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ GÁd dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch;

6:Z pokolenÉ Aser dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ NeftalĚm dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ Manases dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch;

7:Z pokolenÉ Simeon dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ L\$ \times \$vé dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ Izachar dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch;

8:Z pokolenÉ Zabulon dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ Jozef dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch, z pokolenÉ Benjamin dvanÁcte tisÉcĚ znamenánùch.

9:Potom pohledÁl jsem, a aj, zÁstup velikù, kter\$ \times \$hoú by ÚÁdnù pòeÁĚsti nemohl, ze vóech národĚ a pokolenÉ a lidÉ i jazykĚ, ani stojÉ pòed trĚnem a pòed obliãejem BerÁnka, obleãeni jsouce v bĚl\$ \times \$ roucho, a palmy v rukou jejich.

10:A volali hlasem velikùm, òkouce: SpasenÉ <jest> od Boha naóeho na trĚnu sedÉcÉho a <od> BerÁnka.

11:A vóickni andÁl\$ \times \$ stÁli okolo trĚnu a starcĚ a Átyò zvéòat.

I padli pòed trĚnem na tvÁòì sv\$ \times \$ a klanÁli se Bohu,

12:òkouce: Amen. PoúehnÁné, a slÁva, a moudrost, a dĚkĚ ÁinÁné, a Áest, a moc, i sĚla Bohu naóemu na vÁky vÁkĚ. Amen.

13:I promluvil ke mnÁ jeden z tÁch starcĚ, a òekl mi: Kdo jsou

tito, kteří obleženi jsou v bělých rouchoch? A odkud přišli?

14: Já čekám jsem jemu: Pane, ty vědíš. Já čekám mi: To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení, a umyli roucha svá, a zbledli je ve krvi Beránkově.

15: Proto jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, jenž sedí na trůnu, odpověděl bude s nimi.

16: Nebudou láňati ani úzniti více, a nebude bítí na nás slunce, ani údů horko.

17: Nebo Beránek, kterýž jest uprostřed trůnu, pástí je bude, a dovede je k živým studnicím vod, a setí se s nimi velikou slzou o těch jejich.

Kapitola:

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
-

1.9 Zjevení S. Jana - Kapitola 8.

Zjevení (Zj)

Kapitola 8.

Peãet sedmÁ otevÒena. 2. Sedm andÁlÊ se postavilo pÒed obliãejem BoÚEm. 3. JinÛ andÁl kadil pÒi oltÁÒi. 7. Potom ti andÁlš\times\$ ÁtyÒi, jeden po druhš\times\$m, troubili, a v tom pÒehroznš\times\$ BoÚÉ pokuty na svÁt pÒijËti majËcÉ, jsou pÒedukÁzÁny.

- 1:A kdyÚ otevÒel peãet sedmou, stalo se na nebi mlãenÉ, jako za pÈl hodiny.
- 2:I vidÁl jsem sedm andÁlÊ, kteÒeÚ stojÉ pÒed obliãejem BoÚEm, jimÚ dÁno sedm trub.
- 3:A jinÛ andÁl pÒiÓel a postavil se pÒed oltÁÒem, maje kadidlnici zlatou. I dÁni jsou jemu zÁpalovš\times\$mnozÉ, aby <je> obÁtoval s modlitbami vÓechnÁch svatÛch na oltÁÒi zlatš\times\$m, kterÛÚ jest pÒed trÈnem.
- 4:I vstoupil dÛm zÁpalÊ s modlitbami svatÛch z ruky andÁla aÚ pÒed obliãej BoÚÉ.
- 5:I vzal andÁl kadidlnici, a naplnil ji ohnÁm s oltÁÒe, a svrhl ji na zem. I stalo se hromobitÉ, a hlasovš\times\$, a blÛskÁnÉ, i zemÁ tÒesenÉ.
- 6:A tÁch sedm andÁlÊ, kteÒeÚ mÁli sedm trub, pÒipravili se, aby troubili.
- 7:I zatroubil prvnÉ andÁl, a stalo se krupobitÉ a oheÍ smÉÓenÛ se krvÉ, a svrÚeno jest to na zem. A tÒetÉ dÉl stromÊ shoðel, a vÓecka tráva zelenÁ spÁlena jest.
- 8:Potom zatroubil druhÛ andÁl, a uvrÚena jest do moðe jako hora velikÁ ohnÁm hoÒEcÉ. I uÁinÁn jest krvÉ tÒetÉ dÉl moðe.
- 9:A zemÒel v moði tÒetÉ dÉl stvoøenÉ tÁch, kterÁÚ mÁla duÓi, a tÒetÉ dÉl lodÉ zhynul.
- 10:A <vtom> tÒetÉ andÁl zatroubil, i spadla s nebe hvÁzda velikÁ, hoÒEcÉ jako pochodnÁ, a padla na tÒetÉ dÉl òek a do studnic vod.
- 11:A jmš\times\$no hvÁzdy tš\times\$ bylo Pelynek. I obrÁtil se tÒetÉ dÉl vod v pelynek, a mnoho lidÉ zemÒelo od tÁch vod, nebo byly zhoòkly.
- 12:Potom ÁtvrtÛ andÁl zatroubil, i udeøena jest tÒetina slunce, a tÒetina mÁsÉce, a tÒetÉ dÉl hvÁzd, takÚe se tÒetÉ dÉl jich zatmÁl, a tÒetina dne nesvÉtila, a tš\times\$Ú podobnÁ i noci.
- 13:I vidÁl jsem a slyÓel andÁla jednoho, an letÉ po prostòedku nebe, a pravÉ hlasem velikÛm: BÁda, báda, báda tÁm, kteÒeÚ pÒebÛvajÉ na zemi, pro jinš\times\$hlasý trub tÒÉ andÁlÊ, kteÒeÚ majÉ troubiti.

Kapitola:

1

2

3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.10 Zjevení S. Jana - Kapitola 9.

Zjevení (Zj)

Kapitola 9.

PÁTŮ andÁl zatroubil, 3. a pòehroznÁ trÁpenÉ lidÉ skrze kobyvky vylita jsou na bezboŮnš\timesš. 13. Po zatroubenÉ pak Óestš\timesšho andÁla rozvÁzÁni jsou ÁtyØi zhoubcovš\timesš lidÉ, 16. a k tomu pØidÁn jest pòevelikŮ poÅet straÓlivŮch jezdcØ.

1:Potom andÁl pÁTŮ zatroubil, i vidÁl jsem, ano hvÁzda s nebe spadla na zem; a dÁn jest tomu <andÁlu> klÉÅ od studnice propasti.

- 2:Kterýžto otevřel studnici propasti. I vyšel dům z studnice jako dům z peci velikš\timeš\$, i zatmělo se slunce i povátě pro dům studnice.
- 3:A z toho domu vyšly kobyly na zemi, jimžto dána jest moc <taková>, jakouž moc mají Otěrovš\timeš\$ zemotě.
- 4:Ale oěeno jim, aby neokodily trávš\timeš\$, ani ěemu zelenš\timeš\$mu, ani kterš\timeš\$mukoli stromové, neú toliko lidem, kteoěú nemají znameně Boúeho na ěelěch svůch.
- 5:Dáno jest pak jim, ne aby je zabějely, ale trápily za pát māsěcě, a aby trápeně jejich <bylo> jako trápeně od Otěra, když by uóknul Ālováka.
- 6:A v táčh dnech hledati budou lidš\timeš\$ smrti, ale nenaleznou jě, a úadati budou zeměti, ale smrt uteěe od nich.
- 7:Zpěsob pak táčh kobylek podobnů <byl> koěm pòipravenům k boji, a na hlavách jejich <byly> jako koruny podobnš\timeš\$ zlatu, a tváoi jejich jako tváoi lidskš\timeš\$.
- 8:A mály vlasy jako vlasy úenskš\timeš\$, a zuby jejich byly jako <zubovš\timeš\$> lvě.
- 9:Mály takš\timeš\$ pancěe jako pancěe úeleznš\timeš\$, a zvuk kōedel jejich jako zvuk vozě, když mnoústvě koně bāúe k boji.
- 10:A mály ocasy podobnš\timeš\$ Otěrem, a úihadla v ocasěch jejich byla, a moc jejich byla okoditi lidem za pát māsěcě.
- 11:A mály nad sebou krále, andála propasti, jemuž jmš\timeš\$no úidovsky Abaddon, a oecky Apollyon.
- 12:Běda jedna pomínula, a aj, pòijdou jeotá dvá bědy potom.
- 13:Tedy oestů andál zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze Ātyò rohě oltáoe zlatš\timeš\$ho, kterůž jest pòed obliějem Boúem,
- 14:òkoucě k oestš\timeš\$mu andálu, kterůž mál troubu: Rozvāú ty Ātyoi andály, kteoěú jsou u vāzeně pòi velikš\timeš\$ oece Eufrates.
- 15:I rozvāžāni jsou ti Ātyoi andālš\timeš\$, kteoěú byli pòipraveni k hodinā, a ke dni, a k māsěci, a k roku, aby zmordovali tōetě děl lidě.
- 16:A byl poāet vojska lidu jězdnš\timeš\$ho dvāstākrāt tisěc tisěcě; nebo slyšel jsem poāet jejich.
- 17:A tš\timeš\$ú vidāl jsem u vidānē, konā a ti, kteoěú sedāli na nich, māli pancěe ohnivš\timeš\$ a hyacintovš\timeš\$ a z sěry. Hlavy pak táčh koě byly jako hlavy lvovš\timeš\$, a z ōst jejich vychāzel oheí, a dům, a sěra.
- 18:A tēmto trojēm zmordovāna jest tōetina lidu, <totiú> ohnām, a dūmem, a sirou, kterš\timeš\$ú vychāzely z ōst jejich.
- 19:Nebo moc jejich jest v ōstech jejich a v ocasěch jejich; ocasovš\timeš\$ zajistš\timeš\$ jejich jsou podobni hadēm, majěce hlavy, jimiú okodě.
- 20:Jině pak lidš\timeš\$, kteoěú nejsou zmordovāni tāmí ranami, neāinili pokānē z skutkě rukou svůch, aby se neklanāly āāblēm, a modlām zlatům, a stōēbrnům, a mādānům, i kamennům, i dōevānům, kterš\timeš\$úto ani hledāti nemohou, ani slyōeti, ani choditi.
- 21:Aniú āinili pokānē z vraúd svůch, ani z tráveně svůch, ani z smilstva svš\timeš\$ho, ani z krādeú svůch.

Kapitola:

1

2

3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.11 Zjevení S. Jana - Kapitola 10.

Zjevení (Zj)

Kapitola 10.

AndÁl slavnŮ jednou nohou na zemi, druhou na moØi stoje, volal.
4. Sedm hromŮ mluvilo. 7. On potom s pŮsahou jistŮ vŮech ÁasŮ
cĚl osvÁdÁil, 9. a knĚŮky, kter\$\\times\$Ů v rukou drŮel, Janovi svat\$\\times\$mu
snĚsti dal.

1:VidÁl jsem jin\$\\times\$ho andÁla siln\$\\times\$ho, sstupujĚcĚho s nebe,
odÁn\$\\times\$ho oblakem, a duha na hlavÁ jeho <byla>, a tvÁŮ jeho jako
slunce, a nohy jeho jako sloupov\$\\times\$ ohnivĚ.

2:A v ruce své měl kněží otevřených. I postavil nohu svou pravou na moři a levou na zemi.

3:A volal hlasem velkým, jako by lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své.

4:A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych <to> psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe říkající ke mně: Zapeť to, co mluvilo sedm hromů, neú nepíš toho.

5:Tedy anděl, kterého jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi,

6:A přišel skrze úživého na věky věků, kterým stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na něm jest, a moře i to, což v něm jest, že již věčně jsou nebude.

7:Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonáno bude tajemství Boží, jakož zvažoval služebníků svým prorokům.

8:A ten hlas, kterým jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou a řekl: Jdi, a vezmi ty kněží otevřených z ruky anděla, stojícího na moři a na zemi.

9:Í šel jsem k andělu, <a> řekl jsem jemu: Dej mi ty kněží. Í řekl mi: Vezmi, a pošou je, a učiněť hořkost v břiše tvém, ale v ůstech tvých budouť sladký jako med.

10:Í vzal jsem kněží z ruky anděla, a pošouel jsem je. Í byly v ůstech mých sladký jako med, ale když jsem je pošouel, hořko mi bylo v břiše mém.

11:Í dě mi: Musíš opět prorokovati lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

16

17

18

19

20

21

22

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.12 Zjevení S. Jana - Kapitola 11.

Zjevení (Zj)

Kapitola 11.

SvÁdkovš\timesš PÁNÁ dva mocné a slavné od Óelmy pòemoúeni a zbyti byli. 8. TÁla jejich nepohòbenÁ na ulicích velikš\timesšho mÁsta leúeti majÉ, 11. ale potom vstanouce z mrtvÛch, v nebe vstoupÉ.

15. A potš\timesš, kdyÚ sedmÛ andÁl zatroubé, Kristus PÁN krÁlovstvÉ obdrúÉ, a slÁvu svou nebeskou pòedivnÁ zjevÉ.

1:I dÁna mi tòtina, podobnÁ prutu, a postavil se tu andÁl,
<a> òekl <mi>: Vstaí, a zmÁò chrÁm BoúÉ, i oltÁò, i ty, kteòÉÚ
se modlé v nÁm.

2:Ále sÉí, kterÁÚ vnÁ jest, vyvrz ven, a nemÁò jÉ. Neboò jest
dÁna pohaném, a budou tlaĀiti mÁsto svatš\timesš za Ātyòidceti a dva
mÁsÉce.

3:Ále dÁm <jej> dvÁma svÁdkém svÛm, kteòÉÚ budou prorokovati
tisÉc dvÁ stÁ a óedesÁte dnÉ, obleĀeni jsouce v pytle.

4:Tiò jsou dvÁ olivy a dva svÉcnovš\timesš, stojÉcé pòed obliĀejem
Boha <PÁna vÓÉ> zemÁ.

5:Jimúto jestliúe by kdo chtÁl ubliúovati, oheí vyjde z òst
jejich, a sÚÉòe nepòátely jejich; a takò musÉ zabit bÛti, kdoÚ
by koli jim ókoditi chtÁl.

6:Tiò majÉ moc zavòÉti nebe, aby nepróel dš\timesšóò za dnÉ
proroctvÉ jejich; a majÉ moc nad vodami, obrÁtiti je v krev,
a bÉti zemi vÓelikou ranou, kolikrát by koli chtÁli.

7:Ále kdyÚ dokonajÉ svÁdectvé svš\timesš, Óelma vystupujÉcé
z propasti válku povede proti nim, a zvÉtÁzÉ nad nimi,
i zmorduje je.

8:A leúeti budou tÁla jejich mrtvÁ na ryncÉch mÁsta velikš\timesšho,
kterš\timesšú slove duchovnÁ Sodoma a Egypt, kdeúto i PÁN nÁó ukòiúovÁn
jest.

9:A vÉdati budou <mnozÉ> z pokolenÉ, a z lidu, a z jazykÉ,
i z nÁrodÉ tÁla jejich mrtvÁ za pĒl Ātvrta dne, ale tÁl jejich
mrtvÛch nedadÉ pochovati v hrobÉch.

10:Anobrú ti, kteòÉÚ pòebÛvajÉ na zemi, radovati se budou nad

nimi a veseliti se, a dary budou posílati jedni druhým; nebo ti dva proroci trápili ty, jenú pòebùvajÉ na zemi.

11: Ale po pĚl Ātvrtu dni duch Úivota od Boha <poslanÙ> vstoupil do nich, i postavili se na nohÁch svÙch, a bázeĭ velikÁ spadla na ty, kteòÉÚ je vidÁli.

12: Potom slyóeli hlas velikÙ s nebe, òkoucé k nim: Vstupte sem! I vstoupili na nebe v oblaci, a hledÁli na nÁ nepòÁtelš\timesš jejich.

13: A v tu hodinu stalo se zemÁ tòesenÉ velikš\timesš, a desÁtÙ dĚl mÁsta padl, a zbito jest v tom zemÁ tòesenÉ sedm tisĚcĚ lidu, a jinÉ zstraóeni jsou, a vzdali slÁvu Bohu nebeskš\timesšmu.

14: BĚda druhÁ pominula, a aj, tòetÉ bĚda pòijde rychle.

15: A sedmÙ andÁl zatroubil, i stali se hlasovš\timesš velicÉ v nebi, òkoucé: UĀinĀnaô jsou krÁlovstvÉ <vóeho> svÁta PĀna naóeho a Krista jeho, a kralovatiô bude na vÁky vÁkĚ.

16: Tedy tĀch ĀtyòmecĚtma starcĚ, kteòÉÚ pòed obliĀejem BoúĚm sedÉ na stolicĚch svÙch, padli na tvÁòi svš\timesš, a klanÁli se Bohu,

17: òkouce: DĚky ĀinĚme tobÁ, Pane Boúe vóemohoucé, KterÙÚ jsi, a KterÙÚs byl, a KterÙÚ pòijĚti máÓ; nebo jsi pòijal moc svou velikou a krÁlovstvÉ ujal.

18: I rozhnÁvali se nÁrodovš\timesš, a pòióel hnÁv tvĚj, a Āas mrtvÙch, aby souzeni byli, a aby dĀna byla odplata sluúebnĚkĚm tvÙm prorokĚm, i <jinÙm> svatÙm i <vóechnĀm>, jenÚ se bojÉ jmš\timesšna tvš\timesšho, malÙm i velikÙm, a aby zkaúeni byli ti, kteòÉÚ nakaúujÉ zemi.

19: I otevòĚn jest chrÁm BoúĚ na nebi, a vidĚna jest truhla smlouvy jeho v chrÁmĀ jeho. I stalo se blÛskĀnĚ, a hlasovš\timesš, a hromobitĚ, a zemÁ tòesenÉ, i krupobitĚ velikš\timesš.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.13 Zjevení S. Jana - Kapitola 12.

Zjevení (Zj)

Kapitola 12.

úeny sluncem odAnš\timesš drak sedmihlavÛ syna seÚrati chtÁl, 7. ale Michal archandÁl draka pðemohl. 10. Nad nĚmÚ aĀkoli ŐĀastnĚci BerĀnkovi zvĚtĀzili, 11. i Úena uletĀla, 16. a zemĀ òeku vypila, 17. vóak ten drak proti ostatkĚm svatÛch bojovati nepðestĀvĀ.

1:I ukÁzal se div velikÛ na nebi: úena odĀnĀ sluncem, pod jejĚmiÚ nohama byl mĀsĚc a na jejĚÚ hlavĀ byla koruna dvanĀcti hvĀzd.

2:A jsuci tĀhotnĀ, kòiĀela, pracujici ku porodu a trĀpĀci se, aby porodila.

3:I vidĚn jest jinÛ div na nebi. Nebo aj, drak velikÛ ryóavÛ <ukÁzal se>, maje hlav sedm a rohĚ deset, a na tĀch hlavĀch svÛch sedm korun.

4:JehoÚ ocas strhl tðetinu hvĀzd s nebe, a svrhl je na zem. Ten pak drak stĀl pðed Úenou, kterĀÚ mĀla poroditi, aby <hned>, jakÚ by porodila, syna jejĚho seÚral.

5:I porodila syna pacholĚka, kterÛÚ mĀl spravovati vóecky nĀrody prutem ÚeleznÛm. I vytrÛen jest syn jejĚ k Bohu a k trĚnu jeho.

6:A Úena utekla na pouŐŐ, kdeÚ mĀla mĚsto od Boha pðipravenš\timesš, aby ji tam Úivili za dnĚ tisĚc dvĀ stĀ a óedesĀt.

7:I stal se boj na nebi: Michal a andĀlš\timesš jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andĀlš\timesš jeho.

8:Ale <nic> neobdrÛeli, aniÚ jest nalezeno vĚce mĚsto jejich na nebi.

9:I svrÛen jest drak ten velikÛ, had starÛ, jenÚ slove ĀĀbel a satanĀŐ, kterÛÚ svodĚ vóecken okrŐlek svĀta; svrÛen jest, <pravĚm,> na zem, i andĀlš\timesš jeho s nĚm svrÛeni jsou.

10:A uslyŐel jsem hlas velikÛ, ŐkoucĚ na nebi: NynĚ stalo se spasenĚ, a moc, i krĀlovstvĚ Boha naŐeho, a moc Krista jeho;

nebo svržen jest úalobník bratů na oích, kterú úaloval na ná
před obližejem Boha na oeho dnem i nocí.

11: Ale oni zvěřili nad ním skrze krev Beránka, a skrze
slovo svědectví svého, a nemilovali duš svůch až do smrti.

12: Proto veselte se nebesa, a kteří pøbýváte v nich. Bída
tám, jen pøbývají na zemi a na moři; nebo Ábel sstoupil
k vám, maje hnáv velikú, vada, úe krátkú Áas má.

13: A když uzòel drak, úe jest svržen na zem, honil úenu tu,
která porodila toho pacholka.

14: Ale dána jsou úená dvě kòedla orlice velikš, aby letála
od tváòi hada na pouò, na místo své, kde by ji úivili do
Áasu a Áasí, a do píl Áasu.

15: I vypustil had z òst svůch po úená vodu jako òeku, aby ji
òeka zachvátila.

16: Ale zem pomohla úená; neb otevòela zem òsta svá
a pouòela òeku, kterou vypustil drak z òst svůch.

17: I rozhnával se drak na tu úenu, a òel bojovati s jinými
z semene jejího, kteří ostòéhají pòikázání Boúech a mají
svědectví Jeúíe Krista.

18: I stál jsem na pisku moòskšm.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18

19

20

21

22

Obsah Jm\$\times\$na VÁhy

1.14 ZjevenÉ S. Jana - Kapitola 13.

ZjevenÉ (Zj)

Kapitola 13.

óelma hrozn\$\times\$ pardovi podobn\$\times\$, 7. proti svatÛm bojovati i nad nimi zvÉtÁziti dopuótÁno. 11. JinÁ Óelma k BerÁnku podobná divn\$\times\$ vÁci provodila, 16. jejÉhoÚto charakteru kdoÚ nepÒijal, kupovati ani prodÁvati nemohl.

1:I vidÁl jsem Óelmu vystupujÉcÉ z moøe, kterÁÚ mála sedm hlav a deset rohÉ. A na rozÉch jejÉch deset korun, a na hlavÁch jejÉch jm\$\times\$no rouhÁnÉ.

2:Byla pak Óelma ta, kterouÚ jsem vidÁl, podobná pardovi, a nohy jejÉ jako nedvÁdÉ, a Ősta jejÉ jako Ősta lvová. I dal jÉ drak sÉlu svou, a trĚn svĚj, a moc velikou.

3:A vidÁl jsem, ano jedna z hlav jejÉch jako zbitÁ byla aÚ na smrt, ale rána jejÉ smrtelnÁ uzdravena jest. Tedy divivÓi se vÓecka zemÁ, <Óla> za tou Óelmou.

4:A klanÁli se drakovi, kterÛÚ dal moc Óelma; a klanÁli se Óelma, Őkouce: Kdo jest podobnÛ t\$\times\$ Óelma? Kdo bude moci bojovati s nĚ?

5:I dána jsou jÉ Ősta mluvÉcÉ velik\$\times\$ vÁci a rouhÁnÉ, a dána jÉ moc vlÁdnouti za ÁtyŐidceti a dva mášÉce.

6:ProtoÚ otevŐela Ősta svÁ k rouhÁnÉ se Bohu, aby se rouhala jm\$\times\$nu jeho, i stÁnku jeho, i tÁm, kteŐÉÚ pŐebÛvajÉ na nebi.

7:DÁno jÉ i bojovati s svatÛmi a pŐemÁhati je; a dána jÉ moc nad vŐelikÛm pokolenĚm, nad <rozliÁnÛm> jazykem, i nad národem.

8:ProtoÚ klanÁti se jÉ budou vŐickni, kteŐÉÚ pŐebÛvajÉ na zemi, jichÚto jm\$\times\$na nejsou napsaná v knihÁch Úivota BerÁnka, toho zabit\$\times\$ho od poÁÁtku svÁta.

9:MÁli kdo uŐi, slyŐ.

10:JestliÚe kdo do vÁzenÉ povede, do vÁzenÉ pĚjde; zabijeli kdo meÁem, musÉ meÁem zabit bÛti. ZdeŐ jest trpÁlivost a vĚra svatÛch.

11:Potom vidÁl jsem jinou Óelmu vystupujÉcÉ z zemÁ, a mála dva rohy, podobn\$\times\$ <rohĚm> BerÁnkovÛm, ale mluvila jako drak.

12:KterÁÚto vŐecku moc prvnÉ Óelmy provozuje pŐed tvÁŐÉ jejÉ; a pĚsobÉ to, Úe zemÁ i ti, kteŐÉÚ pŐebÛvajÉ na nĚ, klanÁjÉ se Óelma t\$\times\$ prvnÉ, jejÉÚto rána smrtelnÁ uzdravena byla.

13:A ÁinÉ divy velik\$\times\$, takÚe i ohni rozkazuje sstupovati s nebe na zem pŐed obliÁejem <mnohÛch> lidÉ.

14:A svodÉ ty, jenÛ pŐebÛvajÉ na zemi, tÁmi divy, kter\$\times\$Úto

dáno je Āiniti pøed obliĀejem Óelmy, òÉkajÉcÉ obyvatelĚm zemĀ,
aby udĀlali obraz ÓelmĀ, kterĀÚ mĀla rĀnu od meĀe, a oŪila
zase.

15: I dĀno je, aby dĀti mohla ducha tomu obrazu Óelmy, aby
i mluvil obraz Óelmy, a <aby> to zpĚsobila, kteòÉÚkoli neklanĀli
by se obrazu Óelmy, aby byli zmordovĀni.

16: A rozkazuje vòechnĀm, malĚm i velikĚm, bohatĚm i chudĚm,
svobodnĚm i v sluŪbu podrobenĚm, aby mĀli znamenĚ na pravš\times\$ ruce
sv\times\$, aneb na ĀelĚch svŪch,

17: A aby ŪĀdnŪ nemohl kupovati ani prodĀvati, neŪ ten, kdoŪ mĀ
znamenĚ aneb jmš\times\$no tš\times\$ Óelmy, anebo poĀet jmš\times\$na jejĚho.

18: Tuò jest moudrost. Kdo mĀ rozum, seĀtiŪ poĀet Óelmy. Nebo
jest poĀet ĀlovĀka, a jestiò poĀet ten óest set óedesĀte a óest.

Kapitola:

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
-

1.15 Zjevení S. Jana - Kapitola 14.

Zjevení (Zj)

Kapitola 14.

VidÁl svatÛ Jan BerÁnka s provotinami svatÛch na hoøe Sion.

6. andÁl letÁ ku pokÁNÉ napomÉnal, 8. druhÛ andÁl pøehroznÛ pÁd Babylona ohlaóoval, 9. tøetÉ pøijÉmajÉcÉm charakter Óelmy straólivou pohrÉÚku Áinil; 14. potom Kristus PÁN spravedlivou na bezboÚnš\times\$ pomstu pøi dochÁzenÉ vÓech ÁasÊ k svš\times\$mu cíli uvedl.

1:Tedy pohledÁl jsem, a aj, BerÁnek stÁl na hoøe Sion, a s nÉm sto Átyòidceti a Átyòi tisÉcÊ majÉcÉch jmš\times\$no Otce jeho napsanš\times\$ na ÁelÉch svÛch.

2:A slyóel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohÛch, a jako hlas hromu velikš\times\$ho. A hlas slyóel jsem, <jako> tÁch, kteòÉÚ hrajÉ na harfy svš\times\$.

3:A zpÉvali jakoÚto pÉseÎ novou, pøed trÊnem, a pøed Átyòmi zvÉòaty, a pøed starci, a ÚÁdnÛ nemohl se nauÁiti tš\times\$ pÉsni, jedinš\times\$ tÁch sto Átyòidceti a Átyòi tisÉce, kteòÉÚ jsou koupeni z zemÁ.

4:Totoô jsou ti, kteòÉÚ s Úenami nejsou poskvrnÁni; nebo panicovš\times\$ jsou. Tiô jsou, jenÛ nÁsledujÉ BerÁnka, kamÛ by koli Óel; tiô jsou koupeni <ze vÓech> lidÉ, prvotiny Bohu a BerÁnkovi.

5:A v ôstech jejich nenÉ nalezena lest; neboô jsou bez ôhony pøed trÊnem BoÚÉm.

6:I vidÁl jsem jinš\times\$ho andÁla letÉcÉho po prostòedku nebe, majÉcÉho evangelium vÁAnš\times\$, aby je zvÁstoval tÁm, jenÛ bydlÉ na zemi, a vÓelikš\times\$mu národu, i pokolenÉ, i jazyku, i lidu,

7:òkoucÉho velikÛm hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chvÁlu, neboô pøiÓla hodina soudu jeho; a klanÁjte se tomu, kterÛÛ uÁinil nebe i zemi i moøe i studnice vod.

8:A jinÛ andÁl letÁl za nÉm, òka: Padl, padl Babylon, mÁsto to velikš\times\$, nebo vÉnem hnÁvu smilstvÉ svš\times\$ho napÁjelo vóecky národy.

9:A tøetÉ andÁl letÁl za nimi, pravÁ velikÛm hlasem: Budeli se kdo klanÁti ÓelmÁ a obrazu jejÉmu, a vezmeli znamenÉ jejÉ na Áelo svš\times\$ aneb na ruku svou,

10:I tenô <takš\times\$> bude pÉti vÉno hnÁvu BoÚÉho, vÉno, <pravÉm,> kterš\times\$Ú jest vlito do kalichu hnÁvu jeho; a trápen bude ohnÁm a sirou pøed obliÁejem andÁlÉ svatÛch a pøed obliÁejem BerÁnka.

11:A dÛm muk jejich vstoupÉô na vÁky vÁkÊ, a nebudouô mÉti odpòáinutÉ dnem i nocÉ ti, kteòÉÚ se klanÁjÉ ÓelmÁ a obrazu jejÉmu, a jestliÚe kdo pøijme znamenÉ jmš\times\$na jejÉho.

12:Tuô jest trpÁlivost svatÛch, tu jsou ti, kteòÉÚ ostòÉhajÉ pøikÁzÁnÉ BoÚÉch a vÉry JeÚÉóovy

13:I slyóel jsem hlas s nebe, òkoucÉ ke mnÁ: Pió:

BlahoslavenÉ <jsou> od tš\times\$to chvéle mrtvé, kteòÉÚ v PÁnu

uměrajé. Duch zajistí dĚ <jim>, aby odpořinuli od pracÉ svŮch, nebo skutkově jejich následujÉ jich.

14: I pohledál jsem, a aj, oblak bĚlostkvoucÉ, a na tom oblaku sedál podobnŮ Synu ĀlovĀka, maje na hlavĀ svĚ korunu zlatou a v ruce svĚ srp ostrŮ.

15: A jinŮ andál vyšel z chrĀmu, volaje hlasem velikŮm na toho, kterŮ sedál na oblaku: PusŮ srp svĚj a Ůni; nebŮ jest pŮiŮla tobĀ hodina Ůni, nebo jiŮ dozrala ŮeĪ zemĀ.

16: I spustil ten, kterŮ sedál na oblaku, srp svĚj na zem, a poŮata jest zemĀ.

17: A jinŮ andál vyšel z chrĀmu toho, kterŮ jest na nebi, maje i on srp ostrŮ.

18: OpĀt vyšel jinŮ andál z oltĀe, kterŮ mĀl moc nad ohnĀm, a volal kŮikem velikŮm na toho, jenŮ mĀl srp ostrŮ, Ůka: PusŮ srp svĚj ostrŮ, a zbeŮ hrozny vinice zemskĚ; neboŮ jsou uzrali hroznovĚ jejÉ.

19: I spustil andál srp svĚj na zemi, a sebral vinici zemĀ, a vmetal <hrozny> do jezera velikšho hnĀvu BoŮeho.

20: I tlaĀeno jest jezero pŮed mĀstem, a vyŮla krev z jezera aŮ do udidl koĪĚm za tisĚc a za Ůest set honĚ.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18

19

20

21

22

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.16 Zjevení S. Jana - Kapitola 15.

Zjevení (Zj)

Kapitola 15.

Ukázal PÁN svat\$\\times\$mu Janu sedm andálê a sedm posledněch ran,
 2. moòe sklen\$\\times\$, a nad nĚm ty, jenÚ nad Óelmou zvĚtázili,
 3. divn\$\\times\$ BoÚĚ chvály s velikou radostĚ prozpávujĚcĚ.

1:Potom vidál jsem jinŮ zázrak na nebi velikŮ a pòedivnŮ:

Sedm andálê majĚcĚch sedm ran posledněch, v nichŮ má dokonán bŮti hnáv BoÚĚ.

2:A vidál jsem jako moòe sklen\$\\times\$, smĚóen\$\\times\$ s ohnám, a ty, kteòĚÚ zvĚtázili nad Óelmou a obrazem jejĚm a nad charakterem jejĚm <i> nad poãtem jm\$\\times\$na jejĚho, ani stojĚ nad tĚm moòem sklenŮm, majĚce harfy BoÚĚ,

3:A zpĚvají pĚseĬ MojúĚóe, sluúebněka BoÚĚho, a pĚseĬ Beránkovu, òkouce: VelicĚ a pòedivně jsou skutkov\$\\times\$ tvoji, Pane BoÚe vóemohoucĚ, spravedliv\$\\times\$ a prav\$\\times\$ jsou cesty tv\$\\times\$, Ĭ Králi <vóech> svatŮch.

4:KdoŮ by se nebál tebe, Pane, a nezveleboval jm\$\\times\$na tv\$\\times\$ho? Nebo ty sám svatŮ <jsi>. Vóickni zajist\$\\times\$ národov\$\\times\$ pòijdou a klanáti se budou pòed obliãejem tvŮm; nebo soudov\$\\times\$ tvoji zjevení jsou.

5:Potom pak vidál jsem, a aj, otevòĚn jest chrám stánku svádectvé na nebi.

6:I vyólo sedm táč andálê z chrámu, majĚcĚch sedm ran, obleãeni jsouce rouchem lnánŮm, ĤistŮm a bállostkvoucĚm, a pòepásáni na prsech pasy zlatŮmi.

7:A jedno ze Ĥtyò zvĚòat dalo sedmi andálĚm sedm koflékĚ zlatŮch, plnŮch hnávu Boha Úiv\$\\times\$ho na vÁky vÁkĚ.

8:I naplnán jest chrám dŮmem, <pocházejĚcĚm> od slÁvy BoÚĚ a od moci jeho, a ÚádnŮ nemohl vĚti do chrámu, dokudŮ se nevykonalo sedm ran táč sedmi andálê.

Kapitola:

1

2

3

4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
	Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.17 Zjevení S. Jana - Kapitola 16.

Zjevení (Zj)

Kapitola 16.

PòehroznÙch sedm ran BoÚÉch na Óelmu a Óãastnéky její vylito,
5. v nichÚ spravedliv\$ \times \$ hnÁvu BoÚÉho pomsty, na neÓlechetrnÙ a od
faleónÙch prorokÈ lstivÁ svedenÙ svÁt se valÉcÈ, zavÒÈny jsou.

1:I slyÓel jsem hlas velikÙ z chrÁmu, ÒkoucÈ sedmi andÁlÈm:

JdÁte, vylijte sedm koflÈkÈ hnÁvu BoÚÉho na zemi.

2:I Óel prvnÈ <andÁl> a vylil koflÈk svÈj na zemi, i vyvrhli
se vÒedov\$ \times \$ ÓokodlivÈ a zlÈ na lidech, majÈcÈch znamenÈ Óelmy,
a na tÁch, kteÒÈÚ se klanÁli obrazu jejímu.

3:Za tÈm druhÙ andÁl vylil koflÈk svÈj na moÈe, a uÁinÁno

jest jako krev umrlš\timesšho, a vÓelikÁ duÓe ÚivÁ v moØi umØela.
4:Potom tØetÉ andÁl vylil koflÉk svÊj na Øeky a na studnice
vod, i obrÁceny jsou v krev.
5:I slyÓel jsem andÁla vod, ØkoucÉho: SpravedlivÛ jsi, Pane,
KterÛÛ jsi, a KterÛÛ jsi byl, a SvatÛ, Úes to usoudil.
6:NeboØ jsou krev svatÛch a prorokÉ vylš\timesšvali, i dal jsi jim
krev pÉti; hodniØ jsou zajistš\timesš <toho>.
7:I slyÓel jsem jinš\timesšho <andÁla> od oltÁØe, kterÛÛ Øekl:
JistÁ, Pane BoÚe vÓemohoucÉ, pravÉ <jsou> a spravedlivÉ soudovš\timesš
tvoji.
8:Potom ÁtvrtÛ andÁl vylil koflÉk svÊj na slunce, i dÁno jest
jemu trÁpiti lidi ohnÁm.
9:I pÁlili se lidš\timesš horkem velikÛm, a rouhali se jmš\timesšnu Boha
toho, kterÛÛ má moc nad tÁmito ranami, avÓak neÁinili pokÁnÉ,
aby vzdali slÁvu jemu.
10:Tedy pÁtÛ andÁl vylil koflÉk svÊj na stolici tš\timesš Óelmy,
i uÁinÁno jest krÁlovstvÉ jejÉ tmavš\timesš, i kousali <lidš\timesš> jazyky
svš\timesš pro bolest.
11:A rouhali se Bohu nebeskš\timesšmu pro bolesti svš\timesš a pro vØedy
svš\timesš, avÓak neÁinili pokÁnÉ z skutkÉ svÛch.
12:óestÛ pak andÁl vylil koflÉk svÊj na tu velikou Øeku
Eufrates, i vyschla voda jejÉ, aby pØipravena byla cesta krÁlÉm
od vÛchodu slunce.
13:A vidÁl jsem, ano z Óst draka a z Óst Óelmy a z Óst
faleónš\timesšho proroka <vyÓli> tØi duchovš\timesš neÁistÉ, podobné ÚabÁm.
14:Nebo jsouØ duchovš\timesš ÁÁbelótÉ, jeÓto ÁinÉ divy a chodÉ mezi
krÁle zemskš\timesš a vÓeho svÁta, aby je shromÁÚdili k boji, k tomu
velikš\timesšmu dni Boha vÓemohoucÉho.
15:Aj, pØichÁzÉmØ jako zlodÁj. BlahoslavenÛ, kdoÛ bdÉ
a ostØéhÁ roucha svš\timesšho, aby nah nechodil, aby nevidÁli hanby
jeho.
16:I shromÁÚdil je na mÉsto, kterš\timesšÛ slove úidovsky
Armageddon.
17:Tedy sedmÛ andÁl vylil koflÉk svÊj na povÁtØÉ, i vyÓel hlas
velikÛ z chrÁmu nebeskš\timesšho, od trÉnu, ØkoucÉ: Stalo se.
18:I stali se zvukovš\timesš a hromobitÉ a blÛskÁnÉ, i zemÁ tØesenÉ
stalo se velikš\timesš, jakš\timesšhoÛ nikdy nebylo, jakÛ jsou lidš\timesš na zemi ←
<totiÛ> zemÁ tØesenÉ tak velikš\timesšho.
19:I roztrhlo se to velikš\timesš másto na tØi strany, a másta národÉ
padla. A Babylon velikÛ pØiÓel na pamÁt pØed obliÁejem BoÚém,
aby dal jemu kalich vÉna prchlivosti hnÁvu svš\timesšho.
20:A vÓickni ostrovovš\timesš pominuli, a hory nejsou nalezeny.
21:A kroupy velikš\timesš jako centnš\timesšØovš\timesš prÓely s nebe na lidi.
I rouhali se Bohu lidš\timesš pro rÁnu tÁch krup; nebo velmi velikÁ
byla ta rÁna.

Kapitola:

1

2

3

4

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.18 Zjevení S. Jana - Kapitola 17.

Zjevení (Zj)

Kapitola 17.

Hrozn\$ \times \$ odsouzenÉ t\$ \times \$ ohyzdn\$ \times \$ a krvÉ svatÛch opil\$ \times \$ ←
nevÁstky,

3. jenÛ na ÓelmÁ sedÁla, 14. kterÁÛ bojujici s BerÁnkem, jest
pòemoÛena.

1:I pòioel jeden z sedmi andÁlÊ, kteÒÉÛ mÁli sedm koflékÊ,
a mluvil se mnou, Òka ke mnÁ: PojÄ, ukÁÛiÔ odsouzenÉ nevÁstky
velik\$ \times \$, kterÁÛ sedÉ na vodÁch mnohÛch,

2:S kterouÛto smilnili krÁlov\$ \times \$ zemÁ a zpili se vÉnem smilstvé
jejÉho obyvatel\$ \times \$ zemÁ.

3:I odnesl mne na pouÓÛ v duchu, a vidÁl jsem Úenu sedÉcé na
ÓelmÁ brunÁtn\$ \times \$; <a ta Óelma> plnÁ byla jmen rouhÁnÉ, a mÁla sedm

hlav a deset rohů.

4: Úena pak oděna byla óarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavnosti a nečistoty smilstva svého.

5: A na čele její napsáno jméno: Tajemství, Babylon veliký, Mátá smilstva a ohavnosti země.

6: A viděl jsem ůenu tu opilou krví svatých a krví mučedlníků Ježíšových, a viděl ji, divil jsem se divněm velikým.

7: I řekl mi anděl: Co se divíš? Já tobě povím tajemství těchto ůeny i óelmy, která jí nese, mající hlav sedm a rohů deset.

8: Óelma, kterou viděl, byla, a <již> není, a má vystoupiti z propasti a na zahynutí jíti. I diviti se budou bydlitelé země, (ti, kterých to jména nejsou napsána v knihách ůivota od ustanovení světa,) vidouce óelmu, která byla, a není, avšak jest.

9: Tento pak jest smysl <toho>, a má <zavěnou v sobě> moudrost: Sedm hlav jesti sedm hor, na kterých ta ůena sedí.

10: A království sedm jest. Pět jich padlo, jeden jest, a jiný je ótá nepoóel; a když pöijde, na malou chvíli musí trvati.

11: A óelma, která byla a není, ona jest osm, a z sedmi jest, i na zahynutí jde.

12: Deset pak rohů, kterých viděl, jesti deset království, kteó jsou ótá království nepöijali, ale pöijmou moc jako království, jedn hodiny spolu s óelmou.

13: Ti jednu radu mají, a sělu i moc svou óelm dáti.

14: Ti bojovati budou s Beránkem, a Beránek zvětá nad nimi, nebo Pán pánů jest a Král království, i ti, kteó jsou s ním, povoláni, a vyvoláni, a vární.

15: I řekl mi: Vody, kterých viděl, kde nevážka sedí, jsou lidé, a zástupové, a národové, a jazykové.

16: Deset pak rohů, kterých viděl na óelm, ti v nenávist vezmou nevážku, a učiní ji opuótanou a nahou, a tělo její jíti budou, a ji páli budou ohnám.

17: Nebo dal Běh v srdce jejich, aby činili věli jeho a aby se sjednomyslnili, a <toliko dotud> království své óelm dali, dokud by nebyla vykonána slova Boží.

18: A ůena, kterou viděl, jesti másto to veliké, kterých má království nad králi země.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.19 Zjevení S. Jana - Kapitola 18.

Zjevení (Zj)

Kapitola 18.

Svat\$\\times\$mu Janu ukÁzÁn pòehroznÛ, rychlÛ a nenadÁlÛ pád a v nÁm vÁÁn\$\\times\$ neÓlechetrn\$\\times\$ho Babylona zahynutÉ (po vyjitÉ z nÁho lidu PÁnÁ), 9. nad jehoÛ nesÁÉslnÛmi ranami a mukami krÁlov\$\\times\$ zemÁ a kupci plakati budou, 20. svatÛm pak v nebi pòevelikÁ z toho pòijde radost a vesel\$\\times\$.

1:Potom pak vidÁl jsem andÁla sstupujÉcÉho s nebe, majÉcÉho moc velikou, a zemÁ osvÉcena byla od slÁvy jeho.

2:I zkòikl silnÁ hlasem velikÛm, Òka: Padl, padl Babylon ten velikÛ, a uÁinÁn jest pòÉbytkem ÁÁblÉ, a strÁÚÉ kaÚd\$\\times\$ho ducha neÁist\$\\times\$ho, a strÁÚÉ vÓelik\$\\times\$ho ptactva neÁist\$\\times\$ho a ohyzdn\$\\leftarrow\$ times\$ho.

3:Nebo z vÉna hnÁvu smilstva jeho pili vÓickni nÁrodov\$\\times\$, a krÁlov\$\\times\$ zemÓtÉ smilnili s nÉm, a kupci zemÓtÉ z zboÚÉ rozkoÓÉ jeho zbohatli.

4:I slyÓel jsem jinÛ hlas s nebe, ÒkoucÉ: VyjdÁte z nÁho, lide mÉj, abyste se nepòioÁastÍovali hòÉchÉm jeho a abyste nepòijali z jeho ran.

5:Nebo Ò dosÁhli hòÉchov\$\\times\$ jeho aÚ k nebi a rozpomenul se BÉh na nepravosti jeho.

6:Dejte ů jemu, jako ů i on dával vám, a dejte jemu dvůs sob podle skutků jeho; v koflěk, kterů nalůsval vám, nalijte jemu to dvůs sob.

7:Jak ů se mnoho chlubil a zbujnál byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláě. Nebo ů v srdci svůs pravě: Seděm královna, a nejsem ů vdovou, a pláě neuzům.

8:Proto ů v jeden den půijdou ů rány jeho, smrt a pláě i hlad, a ohnám spáleno bude; nebo silnů jest Pán, kterů je odsoudě.

9:I plakati ho budou a kvěliti nad něm královů zemá, kteů s něm smilnili a svou rozkoů máli, kdy ů uzů dům zapáleně jeho,

10:Zdaleka stojěce, pro bázeě muk jeho, <a> ůkouce: Bába, bába, velikůs másto Babylon, to másto silnůs, ůe jest jednůs hodiny půiůel odsudek tvěj.

11:Ano i kupci zemůtě budou plakati a kvěliti nad něm; nebo koupě jejich ůádnů nebude kupovati věce,

12:Koupá <od> zlata, a stůbra, a drahůho kamene, i perel, i kmentu, ōarlatu, i hedbávě, i brunátnůho roucha, i vůelikůho důeva tyinovůho, a vůech nádob z kostě slonovůch, i vůelikůho nádobě z nejdraůůho důevě, i z mádi, i z ůeleza, i z mramoru;

13:A <kupectvě> skoůice, i vonnůch vácě, a mastě, i kadidla, i věna, i oleje, i bálě, i půenice, i dobytka, i ovec, i koně, a vozě, i sluůebněkě, i duů lidskůch;

14:I ovoce ůádostivá duůi tvůs odeůla od tebe, a vůecko tuánůs a krásnůs odeůlo od tebe, a ani ů toho ji ů věce naleznů.

15:Ti, <pravěm,> kupci, kteů v tom kupáili <a> jěm zbohatli, zdaleka stanou pro strach muk jeho, plaěce, a kvělěce,

16:A ůkouce: Bába, bába, <ĭ> másto velikůs, kterů ů oděno kmentem, a ōarlatem, a brunátnům rouchem, a ozdobeno bylo zlatem, a kameněm drahům, i perlami! nebo v jednu hodinu zahynula tak veliká bohatstvě.

17:<Ano> i vůeliků správce <lodě moůskůch>, i vůecko mnoůstvě lidě, kteů jsou na lodech, i plavci, i ti, kteů svou ůivnost na moůi majě, zdaleka stanou,

18:A zkůiknou, vidouce dům zapáleně jeho, ůkouce: Kterů másto <bylo> podobnůs tomuto velikůs mu mástu!

19:A sypouce prach na hlavy svůs, kůiěti budou, plaěce, a kvělěce, a ůkouce: Bába, bába, másto velikůs, v námůto zbohatli vůickni, kteů máli lodě na moůi, ze mzdy jeho; nebo jednůs hodiny zpustlo.

20:<Ale> raduj se nad něm nebe i svatě apoůtolůs i proroci; nebo pomstil ů vás Běh nad něm.

21:I zdvihl jeden silnů andál kámen jako ůernov veliků a hodil jěm do moůe, ōka: Tak prudce uvrůen bude Babylon, to másto velikůs, a ji ů věce nebude nalezeno.

22:A hlas na harfy hraječěch, a zpávákě, a piůcě, a trubaě nebude věce v tobá slyůán, a ůádnů ōemeslněk ůádnůho ōemesla nebude v tobá věce nalezen, a zvuk ůernovu nebude v tobá věce slyůán.

23:Ani svátlo svěce nebude v tobá věce světiti, a hlas ůenicha ani nevásty nebude v tobá věce slyůán, jeůto kupci tvoji bůvala kněůata zemská, a tráveněmi tvůmi v blud uvedeni byli vůickni národovůs.

24:Ale v nám nalezena jest krev prorokě a svatůch i vůech zmordovanůch na zemi.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.20 Zjevení S. Jana - Kapitola 19.

Zjevení (Zj)

Kapitola 19.

Spravedliv\$\\times\$ BoÚÉ soudy i v pomstÁ nad Babylonem,
7. i v zpĚsobenĚ t\$\\times\$ vÁĀn\$\\times\$ svadby BerÁnkovy, s divnou radostĚ
vÓecka stvoĎenĚ zvelebujĚ a oslavujĚ. 11. Za tĚm ukÁzÁn zpĚsob

---

Pána k soudu posledněmu s velikou důstojností a mocí slavně se beroucího, 17. ano i způsob neuvědomlých trápění bezbožníků.

1:Potom jsem slyšel veliký hlas velikého času zástupu na nebi, říkajícího: Haleluiah. Spasení, a sláva, a mír, i moc Pánu Bohu námu.

2:Neboť jsou pravé a spravedlivé soudy jeho, kterými odsoudil nevěstku tu velikou, jenž byla porušila zemi smilstvem svým, a pomstil krve služebníků svých z ruky její.

3:I řekl po druhém: Haleluiah. A dům její vstupoval na vaky věků.

4:I padlo čtyřmčetma starců a čtvero zvedlo, a klaněli se Bohu seděcímu na trůnu, říkouce: Amen, Haleluiah.

5:I vyšel z trůnu hlas, říkující: Chvalte Boha námuho věckni služebnic jeho, a kteří se bojí jeho, i malí i velcí.

6:A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako zvuk hromů silných, říkujících: Haleluiah.

Kralovali jest Pán Bůh náš všemohoucí.

7:Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Neboť jest přišla svatba Beránkova, a manželka jeho připravila se.

8:A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsou ospravedlivění svatých.

9:I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteří jsou k věčným svadby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá.

10:I padl jsem k nohám jeho, klaněti se jemu <chtěje>. Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. <Neboť> jsem spolušlužebník tvůj i bratřů tvých, těch, jenž mají sváctvé Ježíšovo. Bohu se klanějí! Sváctvé pak Ježíšovo jesti duch prorocký.

11:I viděl jsem nebe otevřený, a aj, kteří bělí, a ten, jenž seděl na nám, sloužil věrně a pravě, a <kterým> v spravedlnosti soudí i bojuje.

12:Oči pak jeho <byly> jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun mnohostranná, a má jméno napsané, kterého údů nevě, ←
neú
on sám.

13:A byl oděn v roucho pokropených krví, a slove jméno jeho Slovo Boží.

14:A rytéřstvo nebeských jeho za něm na bělých koních, jsouce oděni v kment bílý a čistý.

15:A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil <všecky> národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; on i přes věna hřívu a prchlivosti Boha všemohoucího tlačití bude.

16:A má na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů.

17:I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zřekl hlasem velikým, ůka všechnám ptákům, kteří lší po prostěd nebes: Pojďte a shromažďte se k věčným velikého Boha,

18:Abyste jedli tráva králů, a tráva hejtmanů, a tráva silných, a tráva koňů, i těch, kteří na nich sedí, a tráva všech svobodných i služebníků, i malých i velikých.

19:I viděl jsem ůelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s těm, kterým seděl na koni, a s rytéřstvem jeho.

20:I jata jest ůelma, a s ně falešný prorok ten, kterým činěval divy před ně, jimiž svodil ty, kteří přijali znamení ůelmy a kteří se klaněli obrazu jejímu. <I> uvržení jsou oba za úiva do jezera ohnivého, hořícího sirou.

21: A jiné zbití jsou meřem toho, kterú sedál na koni,
vycházejécém z Őst jeho. A vóickni ptáci nasyceni jsou tály
jejich.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	19
20	
21	
22	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.21 Zjevení S. Jana - Kapitola 20.

Zjevení (Zj)

Kapitola 20.

Ukázáno svatému Janu, 2. kterak draka starého svázal anděl,
 3. kterú po tisíciletích zase na chvíli rozvázan býti má.
 4. Odplata muředlné Boúech. 9. Vétáztvé nad Gogem a Magogem.
 12. Soud i vúpováď mrtvým podle knih otevěných.

1: I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a četá velikú v ruce svá.
 2: I chopil draka, hada toho starého, jenú jest Áábel a satan, i svázal jej za tisíc let.
 3: A uvrhl ho do propasti, i zavěel <jej tam> a svrchu nad ním zapeřetil, aby nesvodil věce národé, aú by se vyplnilo tisíc let; neboť potom musí býti propuťán na malú Āas.
 4: I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a <viděl jsem> duše stěnaných pro svádectvé Jeúóovo a pro slovo Boúé, a kteěú se neklanáli óelma, ani obrazu jejému, a aniú pójali znamené jejého na Āela svá, anebo na ruce svá. A oúili a kralovali s Kristem tisíc let.
 5: Jiné pak mrtvé neoúili, dokudú by se nevyplnilo tisíc let. A toť jest první vzkóení.
 6: Blahoslavenú a svatú, kdoú má děl v prvném vzkóení. Nad tamiť ta druhá smrt nemá moci, ale budou knáúé Boúé a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let.
 7: A kdyú se vyplné tisíc let, propuťán bude satanáo z úaláde svá.
 8: I vyjde, aby svodil národy, kteěú jsou na Ātydech stranách zemá, Goga a Magoga, a aby je shromáúdil k boji, kterúchúto počet <jest> jako pěsku moóskšho.
 9: I vstoupili na óirokost zemá a obkléřili stany svatých, i to másto milš, ale sstoupil oheť od Boha s nebe a spálil je.
 10: A Áábel, kterú je svodil, uvrúen jest do jezera ohná a séry, kdeú <jest> i óelma, i faleónú prorok, a budouť muāeni dnem i nocé na vāky vāké.
 11: I viděl jsem trěn velikú bělú, a sedícího na nám, pòed jehoú tváóé utekla zemá i nebe, a město jim nené nalezeno.
 12: I viděl jsem mrtvš, malš i velikš, stojící pòed obliāejem Boúém, a knihy otevěny jsou. A jinš knihy <takš> jsou otevěny, to jest knihy úivota, i souzeni jsou mrtvé podle toho, jakú psáno bylo v knihách, <totiú> podle skutké svých.
 13: A vydalo moše mrtvš, kteěú byli v nám, tolikš smrt i peklo vydali ty, kteěú v nich byli, i souzeni jsou jeden kaúď podle skutké svých.
 14: Smrt pak a peklo uvrúeni jsou do jezera ohnivšho, a toť jest smrt druhá.
 15: I <ten>, kdoú nené nalezen v knihách úivota, uvrúen jest do jezera ohnivšho.

Kapitola:

1

2

3

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.22 Zjevení S. Jana - Kapitola 21.

Zjevení (Zj)

Kapitola 21.

VidÁl svatÛ Jan nov\$\\times\$ nebe a zemi, 2. i Jeruzal\$\\times\$m novÛ,
3. pÒedÛstojnÛ BoÛÉ stÁnek, 10. mÁsto nejslavnÁjÓÉ, jehoÛ
pÒedivnÛ zpÛsob, a nikdy nevÛdan\$\\times\$ ani slÛchan\$\\times\$ ozdoby Óiroce
vypravuje.

1:Potom vidÁl jsem nebe nov\$\\times\$ a zemi novou. Nebo prvnÉ nebe
a prvnÉ zemÁ byla pominula, a moÈe jiÛ nebylo.

2:A jÁ Jan vidÁl jsem mÁsto svat\$\\times\$, Jeruzal\$\\times\$m novÛ,
sstupujÉcÉ od Boha s nebe, pÒipravenÛ jako nevÁstu okrÁÓlenou
muÛi sv\$\\times\$mu.

3:I slyÓel jsem hlas velikÛ s nebe, ÒkoucÉ: Aj, stÁnek BoÛÉ

s lidmi, a bydlití bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Běh s nimi bude, <jsa> jejich Bohem.

4:A setoě Běh vóelickou slzu s oě jejich, a smrti jíú véce nebude, ani kvěleně, ani kòiku, ani bolesti nebude véce; nebo prvně váci pominuly.

5:I òekl ten, kterú sedál na trěnu: Aj, novš\times\$ Āiněm vóecko. I òekl mi: Napió <to>. Nebo jsou tato slova várná a pravá.

6:I dě mi: <Jiú> se stalo. Jáò jsem Alfa i Omega, poáátek i konec. Jáò úěznivš\times\$mu dám z studnice vody úivš\times\$ darmo.

7:Kdoú zvéťázě, obdrúeò dádiãã vóecko, a budu jemu Bohem, a on mi bude synem.

8:Straólivům pak, a nevárnům, a ohyzdnům, a vraúedlněkěm, a smilněkěm, a āarodājněkěm, a modláòěm, i vóechnám lháòěm, <pòipraven jest> děl jejich v jezeòe, kterš\times\$ú hoèé ohnám a sirou, jenú jest smrt druhá.

9:I pòioel ke mná jeden z sedmi andálě, kteòéú máli sedm koflékě plnůch sedmi ran nejposlednájóěch, a mluvil se mnou, òka: Pojã, ukáúio nevástu, manúelku Beránkovu.

10:I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi másto velikš\times\$, ten svatú Jeruzalš\times\$m, sstupujécě s nebe od Boha,

11:Majécě slávu Boúě. Jehoú svátlost <byla> podobná k kameni nejdraúóěmu, jako k kameni jaspidu, kterú by byl zpěsoubu kòioóálovš\times\$ho,

12:A málo zed velikou a vysokou, v něú bylo dvanácte bran, a na tách branách dvanácte andálě, a jmš\times\$na napsaná, kteráúto jmš\times\$na jsou dvanáctera pokoleně syně Izraelskúch.

13:Od vúchodu <slunce> brány tòi, od pělnoci brány tòi, od poledne brány tòi, od západu brány tòi.

14:A zed mástská mála základě dvanácte, a na nich jmš\times\$na dvanácti apoótolě Beránkovúch.

15:A ten, kterú mluvil se mnou, mál tòtinu zlatou, aby zmáóil másto i brány jeho i zed jeho.

16:Poloúeně másta toho ātverhranš\times\$ jest, jehoú dlouhost tak veliká jest jako i óirokost. I zmáóil to másto tòtinou a <vymáóil> dvanácte tisécě honě; dlouhost pak jeho, i óirokost, i vysokost jednostejná jest.

17:I zmáóil zed jeho, <a namáóil> sto ātyòidceti a ātyòi loktě, márou ālováka, kteráú jest <měra> andála.

18:A bylo staveně zdi jeho jaspis, másto pak samo zlato āistš\times\$, podobnš\times\$ sklu āistš\times\$mu.

19:A základovš\times\$ zdi mástskš\times\$ vóelikům kamenem drahům ozdobeni byli. Základ prvně <byl> jaspis, druhú zafir, tòetě chalcedon, ātvrtú smaragd,

20:Pátú sardonix, óestú sardius, sedmú chryzolit, osmú beryllus, devátú topazion, desátú chryzoprassus, jedenáctú hyacint, dvanáctú ametyst.

21:Dvanácte pak bran dvanácte perel <jest>, a jedna kaúdá brána jest z jednš\times\$ perly; a rynek másta zlato āistš\times\$ jako sklo, kterš\times\$ú se naskrze prohlš\times\$dnouti mēúe.

22:Ale chrámu jsem v nám nevidál; nebo Pán Běh vóemohoucí chrám jeho jest a Beránek.

23:A to másto nepotòebuje slunce ani másece, aby svétily v nám; nebo sláva Boúě je osvácuje, a svéce jeho jest Beránek.

24:A národovš\times\$ lidé k spaseně pòioólůch, v svátle jeho procházeti se budou, a královš\times\$ zemóte pòenesou slávu a āest svou do náho.

25:A brány jeho nebudou zavěrány ve dne; noci zajistš\times\$ tam

nebude.

26:A snesou do náho slávu a ěest národĚ.

27:A nevejdeÔ do náho nic poskvrĕujĚcĚho, anebo pĚsobĚcĚho
ohyznost a leÚ, neÚ toliko ti, kteŔeÚ napsanĚ jsou v knihÁch
Úivota BerÁnkova.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.23 Zjevení S. Jana - Kapitola 22.

Zjevení (Zj)

Kapitola 22.

Stkvoucí Úivš vody potok, 2. se vóém, coú k vĀānšmu a dokonalš ←
timesšmu

blahoslavenství pòináleúé, svatšmu Janovi ukázav PĀn, 7. brzkú
pòéchnod svéj pòedpovědĀ, 12. zòetelnš tudy vòechnĀm vĀrnĀm
dĀvaje nĀvĀóté, aby se ku pòijeté jeho bedlivĀ a snaŇĀ
strojili.

1:I ukázal mi potok ĀistŮ vody Úivš, svĀtlŮ jako kòioóĀl,
tekoucí z trĒnu Boúého a BerĀnkova.

2:Uprostòed <pak> rynku jeho a s obou stran potoka <bylo>
dòevo Úivota, pòinĀóejécé dvanĀctero ovoce, na kaúdu mĀséc
vydĀvajécé ovoce svš, a listé svš k zdravé nĀrodĒ.

3:A niĀeho zloĒeĀnšho jiŮ více nebude, ale trĒn Boúé
a BerĀnkĒv bude v nĀm, a sluúebnĒci jeho slouúiti jemu budou.

4:A tvĀó jeho vidĀti budou, a jmšno jeho <budeò> na ĀelĒch
jejich.

5:A noci tam nebude, aniŮ budou potòebovati svéce, ani
svĀtla sluneĀnšho; nebo PĀn BĒh je osvĀcuje, a kralovati budou
na vĀky vĀkĒ.

6:I òekl mi: Slova tato jsou vĀrnĀ a pravĀ, a PĀn, <jenŮ
jest> BĒh svatŮch prorokĒ, poslal andĀla svšho, aby ukázal
sluúebnĒkĒm svŮm, co se dĒti musĒ brzo.

7:Aj, pòijduò rychle. BlahoslavenŮ, kdoŮ ostòĒhá slov
proroctvé knihy tšsto.

8:JĀ pak Jan vidĀl jsem a slyóel tyto vĀci. A kdyŮ jsem
slyóel a vidĀl, padl jsem, klanĀti se <chtĀje> pòed nohama
andĀla toho, kterŮŮ mi tyto vĀci ukazoval.

9:Ale òekl mi: HleĀ, abys toho neĀinil. NeboŮ jsem
spolusluúebnĒk tvĒj a bratòĒ tvŮch prorokĒ, a tĀch, jenŮ
ostòĒhajĒ slov knihy tšsto. Bohu se klanĀj.

10:Potom òekl mi: NezapeĀeòuj slov proroctvé knihy tšsto;
neboŮ jest blĒzko Āas.

11:Kdo ókodĒ, ókodiŮ jeótĀ; a kdo smrdĒ, smrdiŮ jeótĀ; a kdo
jest spravedlivŮ, ospravedlniŮ se jeótĀ; a svatŮ posvĀtiŮ se
jeótĀ.

12:A aj, pòijduò brzo, a odplata má se mnou, abych
odplatil jednomu kaúdsšmu podle skutkĒ jeho.

13:JĀò jsem Alfa i Omega, poĀĀtek i konec, prvnĒ i poslednĒ.

14:BlahoslavenĒ, kteòĒŮ zachovĀvajĒ pòikĀzĀnĒ jeho, aby mĀli
prĀvo k òevu Úivota a aby branami veóli do mĀsta.

15:VnĀ pak <budou> psi a ĀarodĀjnĒci, a smilnĒci,
a vraúedlnĒci, a modlĀòi, i kaúdu, kdoŮ miluje a ĀinĒ leŮ.

16:JĀ Jeúéó poslal jsem andĀla svšho, aby vĀm svĀdĀil
o tĀchto vĀcech v cĒrkvĒch. JĀ jsem koðen a rod DavidĒv,
a hvĀzda jasnĀ a jitònĒ.

17:A Duch i nevĀsta òkou: PojĀ. A kdoŮ slyóĒ, rciŮ: PòijĀ.

A kdoŮ úĒznĒ, pòijdiŮ, a kdo chce, nabeò vody Úivota darmo.

18:OsvĀdĀujiò pak kaúdsšmu, kdoŮ by slyóel slova proroctvé
knihy tšsto, jestliúe by kdo pòidal k tĀmto vĀcem, úeò jemu
pòidĀ BĒh ran napsanŮch v knize tšsto.

19:A jestliúe by kdo ujal <nĀco> od slov proroctvé tohoto,
odejmeò BĒh dĒl jeho z knihy Úivota, a z mĀsta svatšho,

a z těchto věcí, které jsou napsány v knize této.
20: <Tak> právě ten, který svědectví vydává o těchto věcech:
Jistě přijdu brzo. Amen. Přijdi tedy, Pane Ježíši.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

Obsah Jména Váhy
